Negyedik év. 49 szám. Sátoraljaujhely Szerda 1901. junius 19.

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 502.

Felelős szerkesztő:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 filér.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legjutányosabb árban közlünk.

Közigazgatásunk,

Sátoraljaujhely, jun. 18.

Azt mondja Hamlet királyfi: Sok dolgok vannak ég és föld között, miket nem értünk.

Hajlandó volnék elhinni, hogy a derék királyfi a magyar közigazgatásra gondolt, mikor ezeket mondotta.

Mert a mi közigazgatásunk csakugyan zsufolva van olyan dolgokkal, amiket közönséges emberi elmével nem lehet megérteni.

Csak egy párt emlitek meg ezek közül, ahogy eszembe jut.

Emberi észnek érthetetlen dolog például az, hogy ha az alispán vagy az árvaszék el akar küldeni egy határozatot egy községbe, hogy azt ott valakinek kézbesitsék, miért nem küldi el azt a határozatot abba a községbe, hogy azt ott az illetőnek kézbesitsék? Miért küldi el a határozatot a főszolgabirónak, hogy a főszolgabiró küldje tovább a községnek, s a község adja ki a félnek?

Csufolódva emlegetik a török császárok szörnyü gőgjét, akik méltóságukon alúlinak tartották alattvalóikkal közvetlen szóba állni, s csak a nagyvezér közvetitésével beszéltek mindenkivel.

Hát az nem ép olyan nevetséges, hogy az árvaszék nem akar a községi biróval közvetlenül szóba állni, hanem elküldi a határozatát a főszolgabirónak, hogy az küldje tovább a községi biróhoz?

A főszolgabiráknak külön iktatót kell ezekre az átmeneti ügydarabokra tartani. Az érkező darabot felbontják, beiktatják, aztán ujra bepakkolják, postakönyvbe vezetik s küldik tovább. Ez a munka néhol egy irnoknak a félnapját elfoglalja állandóan. S kétségtelen, hogy ennél haszontalanabb és hiábavalóbb munkát nem végeznek sehol a nagy világon. Mert ha az árvaszék a bepakkolt darabra ahelyett, hogy: a főszolgabirónak, egyenesen azt irná, hogy: a községi birónak, hát ez az egész fölösleges munka meg lenne takaritva.

Hát hogy miért nem cselekszik ezt így, azt nem érti meg az ember.

De egyéb is van, a mit nem ért meg.

Ha valami olyan ügy kerül a vármegye elintézése alá, amelyben jogi kérdés is van (s melyik ügy ne volna olyan?), azt a referens főjegyző, aljegyző vagy joggyakornok azon módon kiadja véleményadás végett a tiszti ügyésznek. A tiszti ügyész megadja a maga véleményét, akkor a referens lemásolja ezt a véleményt s kiadja határozat alakjában.

Az ilyen darabot tehát először beiktatják a vármegyénél, a referens hoz rá határozatot, amelylyel átteszi véleményadás végett az ügyészhez, ezt a határozatot leirják és ekszpediálják, akkor beiktatja a tiszti ügyész, megadja rá a véleményt, azt megint leiratja s ekszpediáltatja, megérkezik a vármegyéhez, ott ujra iktatják, kiadják a referensnek, az leirja a véleményt, mint határozatot, s akkor aztán lemásolják s kiadják a feleknek.

Hát értse meg ezt valaki, hogy minek ez a sok hiábavaló komédia? Minek jár az az ügydarab Pontiustól Pilátushoz, mig elintéződik?

Ha a határozat legtöbbszire ugyis nem egyéb, mint a tiszti ügyész véleményének a másolata, mért nem hozza meg a vélemény helyett mingyárt a határozatot a tiszti ügyész, s minek azt a véleményt még lemásoltatni a referenssel határozat alakjában?

Ha pedig a tiszti ügyésznek nem szabad határozni, akkor mért nem határozhat minden véleménykérés nélkül a referens, mikor annak is kell annyi jogi képzettségének lenni, mint az ügyésznek?

Vagy ha már minden áron tudni akarja valami fontos ügyben az ügyész véleményét, miért nem megy át hozzá s mért nem kérdi meg tőle szóval? Minek ahhoz a véleménykérő határozatot meghozni, leirni, kiadni, expediálni, megint iktatni, véleményt megszerkeszteni, leiratni, kiadni, expediálni? Mikor egy pár szóval el lehetne intézni az egészet!

Ép ilyen keserves munkapazarlás az, mikor a számvevőségnek, vagy valamelyik mérnöki hivatalnak adnak ki valamit véleményadásra. A számvevőség véleményének kikérését végkép nem értem. Nem értem, miért tudjon jobban számolni a számvevő, mint a jogvégzett referens, s miért tanitsa a számvevő a referenseket összeadásra és szorzásra?

A mérnökök pedig legtöbbször kész indokolt határozatokat hoznak, amiket egyszerüen lemásol a referens. Hát minek cifrázzák úgy a dolgot?

Az ügyszám persze ilyen módon ijesztően szaporodik, a papiros és tinta rohamosan fogy, az aktatenger irtózatosan nő, és annak a sok ügyszámnak a fele ilyen haszontalan, fölösleges munka.

Hát bizony sok dolgok vannak ég és föld között, amiket nem értünk!

Buza Barna.

Junius 19.

Egyik nagymihályi képviselőjelölt, *Sulyovszky* István f. hó 17-én a nagymihályi kaszinóban összehivott helyi értekezlet előtt kinyilatkoztatta, hogy az esetleges jelöltségtől visszalép. Számot vetvén erejével azon elhatározásra jutott, hogy jobb szolgálatot vél tenni kerületének, amidőn meg akarja óvni a máris nagy mérvben megindult ellenségeskedéstől, a már is mindenütt érezhető hatalmi presszió, igéretek, fenyegetések, stb. stb. kellemetlenségeitől, amelyek eddig 25 éven át a kerületben ismeretlenek voltak.

Igy szól nagymihályi levelezőnk tudósitása, melynek valódiságában nem kételkedhetünk. Annál elszomoritóbb az a fordulat, melyet az annyiszor feldicsért »tiszta« választás ily előrevetett árnyékával jelez. Furcsa fordulat, bizony. Ahelyett, hogy a hatalmi presszió, fenyegetések és hasonló visszaélések megszünnének ott, hol eddig léteztek, hát megpróbálkoznak tanyát nyerni ott is, hol eddig ismeretlenek voltak. Szomoru dolog ez, mely nem jelent egyebet, mint hogy a hatalom itteni kezelői nem hisznek a Széll Kálmán hirdette uj rendszer komolyságában. Csak üres jelszavaknak, hitegetésnek tartják. Van-e erre okuk azoknak a helyi nagy uraknak, vagy nincs? nem tudhatjuk. De annyit tudunk és ezt már többször megmondottuk, hogy ha Széll Kálmán nem hitegető, akkor nagyon is rajta kell lennie a szemének a mi Zemplénvarmegyénken.

Válasz a Szirmay István elleniratára.

Bevezetés.

Mindig élvezet nekem a *Szirmay* István zsenialitásában gyönyörködni. Innen van, hogy még annak is örülök, ha összeszid és meghazudtol engem, mert azt is igen szellemesen és gorombaság nélkül tudja megcselekedni.

Gyorsaság nem boszorkányság.

Szellemességénél csak gyorsasága nagyobb, mert ez már tulcsapong a lehetetlenség határain is. Nevezetesen junius 11 iki kelettel válaszol a »Zemplési Ujság«-ban az én junius 12-én megjelent tudósitásomra a liszkai gyülésről.

Az eszményi ügyvéd.
Filius ante patrem.

Ha az ügyvédi mesterségét is olyan gyorsasággal folytatja, megérjük, hogy maholnap elleniratot fog beadni olyan keresetre, amit még meg se inditottak, vagy (ami még hasznosabb volna) felvesz az adóhivatalból olyan pénzt, a mit még le se tettek.

Vaszary és Deutsch Picu.

A szellemes koraszülött választ a hercegprimással és Deutsch Picuval kezdi, elmondván, hogy ha Deutsch Picu beperelné a hercegprimást 1000 forint lumpolási kontóért, s a herczegprimás nem jelenne meg a tárgyaláson, hogy tagadja a követelést, hát a biróság kimondaná, hogy a hercegprimás Deutsch Picunál lumpolt, 1000 forint kontót csinált, s kötelezné őt ennek a megfizetésére. Ezért szükséges és hasznos ez a szó: tagadom.

Si duo faciunt idem, non est idem.

Ennélfogva Szirmay is, mint a hercegprimás, az ősi prókátor jelszót zugja felém: tagadom!

Csakhogy van ám egy kis különbség a hercegprimás és a prókátorok közt, ami elkerülte a Szirmay István figyelmét. Ugyanis a hercegprimás bizonyára csak olyan dolgokat szokott megtagadni, amik nem igazak, — a prókátor ellenben, mesterségénél fogva, legtöbbnyire az igazságot tagadja, sőt letagadja még a csillagot is az égről.

Hercegprimás-é vagy prókátor?

Hát már most csak az a kérdés, hogy mikor Szirmay István tagad, úgy tagad-é, mint egy hercegprimás, vagy mint egy prókátor?

Bizony prókátor!

Szerény meggyőződésem szerint bizony Szirmay István, valamint a való életben, ugy ebben a cikkében is nem annyira herczegprimás, mint inkább prókátor s a tagadása se hercegprimási, hanem csak prókátori tagadás.

Bizonyiték.

Mivel pedig az is perjogi szabály, hogy állitását az ellenfél tagadásával szemben mindenki bizonyitani tartozik, én is bizonyitani akarom azt a tagadott tényállitásomat, hogy *Szirmay* István a liszkai gyülésen függetlenségi párti beszédet mondott.

Alperes beismerése.

Bizonyitom pedig a leghathatósabb bizonyitási eszközzel: *Szirmay* István alperes ur beismerésével.

Ő maga mondja ugyanis, hogy a *gazdasági függetlenségről* beszélt.

(A tisztelt kormánypárt ugyan ezt a titkos és programmellenes szivbéli óhaját szerényen *önálló berendezkedésnek* nevezi, mer a függetlenségnek még a nevétől is borzad, — de hát az egyre megy.)

Hát konstatálom, hogy a *gazdasági függetlenség semmiképen sincs benne a kormánypárt programmjában,* sőt épp annak ellenkezője, a közös vámterület fenntartása van benne. Ellenben nagy fontosságánál s aktualitásánál fogva körülbelül felét képezi a függetlenségi párt programmjának, mert ha ezt elérjük, akkor félig már kivivtuk a függetlenséget.

Konkluzió.

Szirmay István ur ezen beismerése alapján tehát kénytelen vagyok fenntartani s valónak tekinteni azt az állitásomat, hogy ő a liszkai gyülésen elmondta felét a függetlenségi párt programmjának. — Mondott ugyan ő még többet is, nemzeti önállásról s egyebekről, de azt most már fölösleges is felsorolni.

Magyarország közjogai.

Fájdalom, azt az állitását sem ismerhetem el, hogy a gazdasági függetlenség benne van Magyarország közjogaiban. — Csak egy közjogunk van, de, sajnos, abban sincs benne. Van ugyan egy nyomorék elvi kijelentés, hogy az önálló berendezkedés jogi alapján állunk, — de hát ez csak nem gazdasági függetlenség! Hiszen én is kimondhatom azt, hogy a többszörös milliomosság elvi alapján állok, — de mit ér az nekem!

Az emberek szive mélye.

Ellenben készséggel igazat adok *Szirmay*-nak abban, hogy amit ő beszélt, az ott van minden magyar ember szive mélyén. Csak az a keserves dolog, hogy mostanában egész más dolgok vannak a magyar emberek szive mélyén, mint a szájukon és testeikben. A szivük mélyén *Kossuth* és 48, a szavazatukban *Tisza* Kálmán és 67. Ez a mai magyar nemzet erkölcsi képe.

Reflexiók.

Szirmay István tagadása egy do-

Lapunk 4 oldal.

logra vetett némi világot: az ő pártállására.

Mindeddig feltétlenül függetlenségi pártinak gondoltam. Mert mi más lenne az az ember, aki most két éve népgyülést akart tartani az *extex* ellen? Most már ugy veszem észre, hogy politikai pályáján oda jutott, ahová az általa olyan kitünően ábrázolt *Szörényi* az *Ocskay brigadéros* negyedik felvonásában: a labancok közé. Sőt amint látszik, már azokon a fogzási fájdalmakon is átesett.

Hát szomoruság ezt látnom, de vigasztal az a remény, hogy egyszer csak megszólal megint a szive (az a bizonyos magyar sziv, amelynek mélyén ott van a gazdasági függetlenség, meg sok egyébb), s való életben is elkiáltja, hogy:

— Lóra kuruc, lóra!

S olyan szépen visszatér a mi kuruc táborunkba, mintha soha labanc nem lett volna.

Amit a magyarok istene mentül előbb engedjen megérnünk.

Buza Barna.

Mattyassovszky Kálmán.

Bánatos érzéssel adózunk emlékének sokan — mindnyájan — akik ösmertük. Olyan férfiu volt, akit megösmerve lehetetlenség volt nem becsülni, tisztelni és szeretni. A becsülés és tisztelet a hivatását kitünően betöltő vas szorgalmu, világos fejü, humanus érzésü, aristidesi karakteru biró érdemeinek szól, a szeretet a jó embernek, akiben a sziv és értelem ritka harmoniája nyilatkozott meg.

Az elösmerés koszorui, melyekkel — fájdalom — olyan korai ravatalát diszesitette fel az igazi részvét, a szerető hitvesnek, a példás jó apának, a felejthetlen pályatársnak, a ragaszkodó önzetlen jó barátnak, a nemes szivü embernek, haló poraiban is elenyészhetetlen érdemei iránti méltatást simbolizálják, a bánatos könyekkel a jóságnak adózunk. Mert a jóság az ember eszméjének legnemesebb alkotó része, amely épen azért legközvetlenebbul vonz bennünket embertársunkhoz, a legfeledhetetlenebb és hova inkább sivárodó korunkban a legritkább emberi tulajdonság. Az egyébb kiválósággal felruházott ember emlékét az élet viharos folyása mihamar elmossa, a jó ember emléke szivünkből nem szakad ki soha. Innét az a mély és általános részvét, a mely szorongó aggódással leste a gyógyulás lehetőségét, örült a reménykedés leghalványabb hirének, buzgó imádságban nyilatkozott meg az élet és halál urához, majd fájdalommal tolongott a koporsónál.

* * *

Negyvenhat évet élt!

Közel volt ahhoz, hogy hiven és igazán teljesitett munkásságának jogosan várható jutalmát elvegye. Közel ahhoz is, ami az emberi szivnek a legédesebb, hogy gyermekeiben gyönyörüségét találja. És jön a kérlelhetetlen halál, a rettenetes arató. Minő tragikum!

És még sem az!

Mert aki jó és igaz volt, aki osztályosa volt annyi elösmerésnek, szeretetnek, ragaszkodásnak, akinek életét a legpéldásabb családi élet örömei tették édessé, aki látta egyik gyermekét szép hajadonná fejlődni, fiát az élet küzdelmeire derekasan előkészülve jelleme és szivének értékes örökségével a siker utján, — midőn szemeit hüséges hitvese befogta, édes övéi jövőjébe pillanthatva be, — megnyugvással tért pihenni. És a szerető apa intő, áldó keze övéivel lesz ezután is, példája, okos életelvei ösvényt, irányt mutatnak. Látni fogja őket tovább is, mert a szerető szülő szemeit a szemfedő sem foszthatja meg a látástól. — Ha a vezető kéz meghült is, a kijelölt irány az igéret földjére vezet. A hit édesen vigasztalja meg a hivőt. — Boldog, aki annak balzsamával élhet! És a halott hitves, a halott apa lelki öröke: a szeretet, — melyet övéinek hagyott — a családi szent kapcsokat még szorosabbá fogja tenni. Annak nyomán fakad az enyhület, majd a megnyugvás.

* * *

Nem érzem magam hivatva életrajzának megirására, de az adatokat sem szerezhettem meg. — Hivatottabb toll fogja majd azt elvégezni. De azt hiszem az a rövid, példás élet, amely olyan váratlanul szakadt meg, mint egy nyitott könyv fekszik előttünk, a melybe minden fáradtság nélkül pillanthatunk be.

Ösmertem már lőcsei diák korában s a nehány évi korkülönbség, amely a diák életben gyakran elkülönitő hatással van, köztünk nem gátolta a szivélyes barátságot. Már akkor is szerette mindenki, aki csak ösmerte. Komoly, kötelességtudó, nyilt, őszinte jó fiu volt, osztályosa a vidám diákkori örömöknek. Dnhajkodásainkat is elnézéssel vette, de maga részt nem vett azokban. — Kora ifju korának minden vonzó sajátságát megőrizte férfi korában is. A joggyakorlat bevégeztével az ujhelyi törvényszék jegyzőjévé, majd a szerencsi kir. járásbiróság albirójává neveztetett ki, ahonnét — ha jól emlékszem — 1890-ben léptettetett elő a sátoraljaujhelyi kir. törvényszék birájává, ahol mint a büntető tanács tagja, majd állandó referense, végül az esküdtbiróság helyettes elnöke jelesebb kriminalistáink sorába küzdötte fel magát.

Mint büntető biró mintául szolgálhatott az alaposság, lelkiismeretes pontosság, higgadt modor, emberies bánásmód által, amelylyel hivatalát ellátta. A komoly, szakképzett biró, aki komor munkájában is érző szivü ember, higgadt, tapintatos maradt. Nem éppen mindennapi jelenség a biróí működés azon ágában, ahol az állam büntető hatalmát kell érvényesiteni s ahol az emberi indulatokat gyakorta hivja ki a megátalkodottság, megrögzöttség.

Azt hiszem, hogy halalos baját is a predispozition kivül hivatásának betöltésében szerezte. A májusi esküdtszéki monstre tárgyalás, amely napokon át tartott s éjjel is folytatni kellett, akkora szellemi erőfeszitéssel járt, amekkorát a boldogult gyönge szervezete ártalom nélkül ki nem birhatott, megszakitani pedig a tárgyalást túlzott kötelességérzésből nem akarta.

Még halalos ágyán is tárgyalt, a túlfeszült agy sejtjei ugylátszik nem voltak képesek abban hagyni a munkát, a halálnak kellett vétot mondania.

* * *

Magán életét csaknem teljesen szeretett családjának szentelte, aminthogy a családiasság felelt meg a legteljesebben lelki dispositióinak. Családján kivül ritkán élvezhették vonzó társaságát, csak néha jelent meg a városi kaszinóban, amelynek alelnöke volt. Magával hozta a derüt mindenüvé. Sohasem fogom elfelejteni azokat az estéket, amelyeket együtt töltöttünk, különösen szerény házamnál, ahol minden szüretkor összejöve jó embereimmel. Kálmánunk jó kedve a vidám alkalom egyik fűszere volt.

Áldás emlékedre! Fogadd hüséges barátodtól e nehány emléksort.

Kossuth János.

Az elhunyt törvényszéki biró impozáns temetése, melyen városunk és megyénk előkelőségei vettek részt: osztozva a mélyen lesujtott család bánatában — f. hó 17-én d. u. 5 órakor ment végbe. A temetési szertartást *Katinszky* Géza szentszéki ülnök végezte segédletével. A szertartás befejezése után a koszorukkal borított koporsót az elhunyt kollegái vitték ki — követve a gyászoló családot — a temetőbe.

A részvét — dacára a kedvezőtlen időnek — valóban impozánsul nyilatkozott meg e derék férfi, kötelességtudó biró s gondoskodó atya, rokon temetésén. A koporsót óriási tömeg követte: közöttük testületileg a törvényszék és ügyvédi kar.

Nemsokára azután reá borultak a hantok *Mattyassovszky* Kálmán koporsójára és a bánattól megtört-család visszatért az üresnek látszó házba, melynek feje a temetőben alszik örök álmot s hantjának göröngyeit csendesen aztatja a szitáló nyári eső.

Uj bálványok

Fennen hirdetik, hogy megszünt a bálványimádás. Pedig dehogy szünt meg, csak az alak változott, a tartalom megmaradt. Mai formájában sokkal veszedelmesebb a bálványimádás mint valaha. Kétezer év előtt egy tulvilági hatalomnak faragtak fantasztikus képeket, most az élők között istenitjük az erősebbet, a hatalmasabat.

Rettegéssel töltötte el őseinket a villámlás és menydörgés, s ime leborultak az ismeretlen hatalom előtt, s megrajzolták Zeust villámmal a kezében. Templomot emeltek számára s áldozatokat vittek neki.

Most is a hatalmat bálványozzuk. Ép ugy rettegünk a csendőrszurony villogásától, mint kétezer év előtt a villámlástól.

Miként meghozták a régiek isteneiknek áldozatukat, úgy hozzuk meg mi is bálványainknak a nekik kedves áldozatot.

Ime a bizonyság!

Báró Bánffy Dezső, az erőszakos, a hatalmaskodó, a nemzeti ideálokat, a nemzeti érdekeket lábbal tipró, mert kezében tartotta a hatalmat, — Budapest székesfőváros diszpolgára lett. Most br. Fejérváry Gézán a sor. Ő is hatalmas ur, örökös miniszter. Az ő akarata szent, szava döntő, mert ő kedves odafönt. Azért, hogy még most is (lelkileg) osztrák katona, hogy a hon védség körébe is bevitte az osztrák szellemet s megtömte osztrák, nem magyar érzésü tisztekkel a honvédséget, hogy nagyrészben neki köszönhetjük a Tisza alatt alkotott véderőtörvény hirhedt 25. §-át, az mind nem változtat a dolgon, ő mégis hatalmas. Boruljunk le előtte és kövessük Budapest példáját!

Nem azt nézzük ma, hogy kinek milyen érdemei vannak, csupán azt, hogy ki a hatalmasabb. Elégséges, hogy valaki tényleges főispán, főszolgabiró, vagy bármi más hatalmi állásu egyén legyen — az érdem mellékes — s mi készen vagyunk a hajlongásra, a jubilálásra. Ha a gondjaira bizott ügy érdekében egy jottányit sem cselekszik, ha saját egyéni érdekét mindenkor fölébe helyezi a közérdeknek, habár a neki nem tetsző törvényeket lábbal is tiporja, ha nincs is benne egy csöpp nemzeti érzés, azért mégis megjubiláljuk, s ha kivánja, még szobrot is emelünk neki, mert: »övé a hatalom«.

Hizelgés, csuszás-mászás jellemzi korunkat s ha tovább is igy haladunk, megérjük, hogy maholnap még a falusi kisbirót is megjubiláljuk egyszerüen azért, mert hatalma jelképeül bot van a kezében.

Horváthy Gyula.

KOSSUTH SZOBOR.

Ocskay brigadéros.

— Mükedvelők előadása az ujhelyi városi szinházban 1901. junius 15-án és 16-án a Kossuth-szobor javára. —

Ocskay brigadéros előadására avval a gondolattal mentem, hogy egy pár szelid hazugságra leszek kényszeritve, mikor referálok róla. Mert mükedvelői előadásról kell majd referálnom, ami azt jelenti, hogy nem szabad megmondani az igazat. Egy pár obligát bókkal kell elintézni minden szereplőt s buzgalmukért megbocsátani nekik, amit a müvészet ellen vétettek. Mivelhogy az ilyen jótékonycélu mükedvelői előadás az a bizonyos eszköz, amit csak olyan nagy cél, mint a Kossuth-szobor ügye tud szentesiteni.

Hatalmasan csalódtam. Avval a tudattal ültem le, hogy mükedvelő előadást fogok látni, s már a harmadik-negyedik jelenetnél ugy éreztem, hogy Pesten a vigszinházban vagyok. És ez az illuzióm a darab végéig folyton csak növekedett.

Herczegh darabjáról megirtam már az én igénytelen véleményemet. Szerintem az igen rossz tragédia, de csudálatos nagy szinpadi hatásu darab. — Gyönyörüen kigondolt, megkapó, szinte elkápráztató jelenetei vannak, amiknek a hatása alól nem tud menekülni az ember. S az egésznek, de különösen a negyedik felvonásnak a hangulata, a levegője valami fájdalmasan édes mámorral tölti el a nézőnek a lelkét.

Hát valamennyi hatásos jelenet, s a darab csudás hangulata nagyszerüen érvényesült a mi derék mükedvelőink előadásában. — Talán a vigszinházban jobban adták Ocskayt, de hogy a vidék egyetlen társulata se tudna ennél jobb előadást produkálni, arról meg vagyok győződve.

A nagy siker főérdeme *Bajusz* Andort illeti. Ő valósággal zavarba hozott a játékával. Messze felülmulta legmerészebb várakozásomat is. Most láttam, hogy milyen hatalmas és sokra hivatott drámai tehetség van benne.

Ocskayja tökéletes müvészi alakitás volt. Bámulattal hallom, hogy nem látta még a Vigszinházban *Fenyvessy* Emiltől ezt a szerepet. Játékából azt hittem, hogy a Fenyvessy alakitását tanulmányozta, mert csaknem mindenben az ő modorát követte. De bátran állithatom, hogy sehol se maradt Fenyvessy mögött, sőt sokban jobb volt nála. Alakja eszményi *Ocskay*-alak, a hangja is hozzá való. Megkapóan tudta jellemezni a csatákban edzett, féktelen szenvedélyü kuruc vezért.

A többi szereplő is megállta a helyét. *Szirmay* István maszkja remek volt. Játéka is nagyon jó, csak a negyedik felvonásban ugy látszik nem tudta eléggé átérezni s éreztetni a labancca lett kuruc fájdalmát.

Ifj. *Bajusz* József délceg szép Tarics volt, s hatalmas tüzzel szavalta el a negyedik felvonásban azt a megrázóan szép jelenetét Ocskayval. *Bajusz* bátyánk ugyan büszke lehetett ezen az estén, mert négy fia remekelt az előadáson. Nem csak *Andor* ejtett bámulatba a müvészetével s *Józsi* szerzett tapsokat Tarics lángszavaival, de *Zoltán* is igen ügyesen adta Pyber nehéz szerepét, (bár tulságosan komikus alakot, karrikaturát csinált belőle intrikus szerep helyett), sőt *Piczi* [vagy pardon, *Ernő* ur!) szintén jól szavalta el kis mondókáját, amelylyel Ocskayt rábirja, hogy harcba induljon.

Kitünő paló volt *Gnädig* Lipót, jól adta a kamarást *Harsányi*, Papest *Hlavathy* Béla, Kőnigsegget ifj. *Meczner* Gyula, Ozoróczyt *Bernáth* Aladár, Ocskay Sándort dr. *Bessenyey* Zenó Dudást, *Szentgyörgyi* Zoltán, Malcsikot *Fejér* Barna, *Erdőhegyi* Ferencz hatalmas alak volt *Hamza* káplár szerepében, *Szentgyörgyi* József *Krupicsot* adta ügyesen.

Biró Pál remekül szavalta el a prológust, s élethüen játszotta a hitéhez mindig hü, attól soha el nem pártoló *Jávorka* szerepét.

A hölgyekről kellett volna először szólni. De velük nagyon mostohául bánt el ebben a darabban Herczegh. Mindössze három kis szerepet juttatott nekik, azok is olyan gyengék, hogy nincs az a müvésznő, amelyik valami nagy sikert tudna velük elérni.

Dili szerepében van még egy kis poétikus szinezés, az ő alakja hozzájárul a darab hangulatának emeléséhez, — de Tisza Ilona és Jutka minden cél és rendeltetés nélkül járnak-kelnek a szinpadon, s egy hajszálnyit se lenditenek a darab sorsán. Ezt a két szintelen, üres alakot akár egészen ki is hagyhatta volna Herczegh, semmit se ártott volna a darabnak.

Annál nagyobb érdeme a résztvevő hölgyeknek, hogy még ezeket a gyenge szerepeket is élvezetesekké tudták tenni. *Spillenberg* Sári ügyesen adta Dilit, s a szerep egy pár szép jelenetét (pl. az első felvonásban, mikor a tüz fejedalmét hivja, vagy a negyedikben, mikor Ocskayval beszél) teljesen érvényre juttatta. *Benesik* Leona igen jó volt Tisza Ilona szerepében, csak a szenvedély hiányzott belőle. *Meczner* Ilonka alakitása kitünő volt. A Tisza Jutka igénytelen, alig pár szóból álló kis szerepébe lelket, életet tudott önteni, s remekül jellemezte a naiv, csendes, szerelmes leánykát, de még szebben tudta festeni a negyedik felvonás pár szónyi kis jelenetében az Ocskay árulása miatt való nehezteléséet és fájdalmát.

Az előadás bámulatosan összevágó s

gyors menetelü volt. A statiszta urak is jól müködtek. Gyönyörüség volt nézni azt a szép kuruc hadat, amely a szinpadon összeverődött. Önkéntelenül az jutott az ember eszébe: Milyen kár, hogy csak a szinpadón kurucok, milyen kár, hogy a közös hadseregben helyettük a lajdinant Stiblik reprezentálják a magyar nemzet véderejét!

A tárogató-szoló, később ifj. *Bajusz* József remek baritonjától kisérve, megrikató szép volt. A ruhák (a kassai szinház ruhatárából) fényesek, a rendezés kitünő. (Ebben, mint mondják, legtöbbet a derék *Friss* Heimann buzgólkodott.)

Az előadást a városi dalárda nyitotta meg, remekül énekelve el egy kuruc nótát. Kár, hogy egy közepes dalt, s nem a legszebbek közül valamelyiket választották erre a célra.

A gyártelepi dalárda szépen játszotta a harmadik felvonás harci indulóját.

Sajnos, az anyagi siker nem felel meg az erkölcsinek. Már szombaton is volt sok üres hely, vasárnap pedig csak félig telt meg a szinház. Megfoghatatlan és elszomoritó a közönségnek ez a közönye most, mikor a legnemesebb cél követelte volna a tömeges megjelenést, s mikor e mellett olyan ritka műélvezetet szalasztottak el azok, akik elmaradtak, amilyenben nem egyhamar lehet megint részük.

A vasárnapi előadás után Bock kertjében kedélyes bankett, s azután reggelig tánc volt.

A jövedelem kimutatását jövő számunkban hozzuk.

— **Nyári táncmulatság.** A sátoraljaujhelyi gyártelepi dal-, zene- és önképző-kör f. évi julius hó 7-én, vasárnap, a „Nyulhoz“ cimzett Weisz-féle vendéglő ujonnan átalakitott kerthelyiségében hangversenynyel egybekötött nyári táncmulatságot rendez. Belépti-dij személyjegy 2 kor., családjegy (4 személyre) 4 korona. A tiszta jövedelem egyharmadrésze a *Kossuth*-szobor, a többi pedig a kör alaptőkéjének gyarapítására fog fordittatni. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság julius 21-én tartatik meg.

— **A tokaji ág. h. ev.** egyház 1901. évi junius hó 29-én, szombaton a szőlő-iskolában fele részben torony-alapja fele részben a zemplénmegyei *Kossuth*-szobor javára nyári táncmulatságot rendez.

HIREK.

Szó és tett.

A liszkai választási mozgalom nagyon sok érdekes dolgot hozott már világra.

Megemlegettük már, hogy *Ballagi* Géza, aki a szerzett jogok tiszteletének jelszavával ment bele a választási küzdelembe, milyen hamar felhagyott evvel a nagy tisztelettel, mihelyt *Molnár* Béla kijelentette, hogy ragaszkodik az ő „szerzett“ jogaihoz.

De nem csak Ballagival történt meg ilyen apró ellentmondás, megtörtént az a II, számu kormánypártban is.

Ennek a pártnak jogfolytonosságon alapuló s most már ujabb választással is megerősitett elnöke, id. *Meczner* Gyula, május 17-én kelt nyilatkozatában a következőket irja:

Hogy kit fog a párt bizalmával megtisztelni? Nem tudom. — Egyet azonban nemcsak tudok, de érzek is; azt: hogy a kerületet két országgyülésen minden tisztességgel képviselt képviselőnk Molnár Béla ur iránt annyi figyelemmel legalább is tartozunk, hogy addig mig be nem számol s a választó közönségnek a benne helyezet bizalmat vissza nam adja, pláne mikor sem az országgyűlés befejezésének, sem az uj választásoknak idejét nem ismerjük: parciális, pártközi s helyi gyűléseket ne tartsunk s *képviselő-jelöltet ne állitsunk.*

Ez tehát a szó, a teória. Most jön a prakszis, a tett.

901. junius 9-én Liszkán a kerület II. számu kormánypártja, *id. Meczner* Gyula elnöklete alatt tartott gyűlésében egyhangulag *Hammersberg* Miklóst kiáltotta ki képviselőjelöltjének, dacára annak, hogy *Molnár* Béla, aki a kerület két országgyűlésén minden tisztességgel képviselte, még mindeddig be nem számolt, s a választó közönségnek a benne helyezett bizalmat vissza nem adta. Ebből láthat ó nem csak Ballagiék szoktak néha másképp cselekedni, mint ahogy beszélnek, s ha olykor-olykor bizony a II. sz. kormánypárttal is megesik, hogy a más szemében meglátja a szálkát, a magáéban pedig a gerendát sem veszi észre.

—

Válasz

Id. Bajusz Józsefnek.

Irta: **Eördögh Dániel.**

Nagyon megörültem
Annak a versednek,
Mit hozzám intéztél.
— Ott ért a határon
Nem mondtam ugyan még
Válét az életnek,
De már értem indult
Csólnakjával Cháron.

Lantod pengésére
Felocsudtam nyomba,
Hiszen tudom magam
Még megemberelni,
Ugy is ráérek még
Ott a sirhalomba
Az itéletnapig
Tétlenül heverni.

De hát mit csináljak
Annyit tinálatok,
A hol már utjában
Állok a világnak?
»Istenem, ez is él?!«
Ahol elhaladok
Suttogják s magukra
Keresztéket hánynak.

De igyekeznek is
Azon nagy serényen,
Hogy ily mamut féle
Korba ne essenek.
Gyorsan élni jelszó,
Hogy senki sem érjen
Fél akkora kort sem,
S rám nézni is félnek.

De azért nem megyek
Az égbe lantosnak,
Onnan hamar le is
Kapanyeleznének.
Habár mint a férget
Itt-ott letaposnak
Megmaradok inkább
Bandánk bőgösének.

— **Himen.** *Fogarasi Constantin* Myrát Tolcsván eljegyezte *Roller* Ferencz cs. és kir. főhadnagy.

— **Választások a sárospataki főiskolában.** A főiskolai köziskolai szék f. hó 12-én délelőtt tartott ülésében töltötte be a két évi hivataloskodás után leköszönt dr. *Zsindely* István akadémiai és közigazgatói helyét; amikor is ebbe a diszes állásba *Novák* Lajos theol. tanárt és főiskolai lelkészt ültette a közbizalom. Ugyanekkor választattak meg az egyes karok dékánjai is, a theologián dr. *Tüdős* István, a jogon pedig dr. *Szabó* Sándor személyében. A köziskolai szék jegyzője *Ellend* József helyett *Rohoska* József lett.

— **Nyugdijazás.** *Zombory* Emőd, a sárospataki állami tanitóképző intézet kiváló tanára, saját kérelme folytán nyugalomba vonul. A miniszter teljes elismerés megadása mellett julius 1-től kezdődőleg 2430 korona nyugdijat utalványozott a jól megérdemelt hű munkásnak.

— **A »Népkonyha«** nyári táncmulatsága ma, szerdán este tartatik a „Vadász kürr“ kerthelyiségében.

— **A tüzoltó majális** iránt, mely f. hó 23-án fog megtartatni a „Torzsás«-on élénk érdeklődés mutatkozik. Egyben a rendezőség kijelenti, hogy akik tévedésből meghivót nem kaptak, ez uton tekintsék magukat meghivottaknak.

— **Nyilatkozat.** Lapunk 47 számában Bujdosó álnév alatt közzétett „*Bitangélet Sárospatakon*“ cz. cikk szerzőjétől a következő nyilatkozat közlésére kérettünk fel: A sárospataki utcai botrányokról irt cikkben a csendőrőrs szájába ezeket a szavakat adtam: *akit ütnek az üsse vissza, nekem pedig hagyjanak aludni.* Kijelentem, hogy ezek a városban keringő szavak, mint utóbb meggyőződtem a valóságnak nem felelnek meg s igy *kötelességem szerint visszavonom.* Amaz állitásom pedig, hogy *Patakon őrjáratra a legöregebb emberek sem emlékeznek*, csupán saját tapasztalatom, mert a város több lakosa látott már Patakon csendőrőrjáratot, s igy kötelességem ezt a téves állitásomat is, mely tulajdonképen csak az esemény szinezésére és nem vádlólag volt felemlitve rektifikálni oly értelemben, hogy *Patakon a csendőrség teljesiti kötelességét.* — *Toma István.* (Bujdosó.)

— **Diák matiné.** A diákok matinéja, mely folyó hó 16-án délelőtt lett megtartva a vármegyeháza nagytermében előkelő közönség látogatása mellett folyt le. *Bakajsza* Andor olvasta fel a „Kazinczy kör“ évi jelentését, *Farkas* Dezső pedig záróbeszédet tartott. Azonkivül szavallatok, és zene részletek élénkitették a müsort. Az ünnepély déli órákban ért véget.

— **Zilahi** Gyula, a budapesti nemzeti szinház tagja f. hó 20-án a városi szinházban *kaczagó estélyt* rendez. Jegyek előre válthatók Lővy Adolf könyvkereskedésében. Kezdete 8 órakor.

— **Megyei határjárás.** Valaha régen, mikor a zempléni betyár el-elcsipett egy lovat a tornai ménesből, azt várta csak, hogy Mikóházához érjen a fogdmegek elől, ott már büszkén szólt le reájuk: nem tornai birtok, zempléni határ ez! Azóta változott a világ sorja. Torna egyesült Abaujmegyével s egy egységes egészet képez. Ujabban azonban ismét kétséges volt, hogy hol van a határ Zemplén és Abaujmegye közt Mikóháza községénél. Erre a miniszter adta meg a feleletet olyképen, hogy Kovácsvágás és Mikóháza között megyei határjárást rendelt el.

— **Meghivó.** A sárospataki főiskola junius 24-én d. e. 11 órakor sirkő leleplezési ünnepélyt tart boldogemlékü *Emődy* Dániel sirhalmán. A nagyközönséget ez uton is meghivja a kegyeletes ünnepélyre a főiskolai igazgatóság.

— **A fürdés áldozata.** Szerencsről irják lapunknak: Gagyi Miklós pékségéd és Weizer Mór péktanonc a cukorgyár mellett vizmedencébe mentek fürödni. Gagyi, mivel uszni tudott, egészen a medence közepére ment, a kis péktanonc pedig a szélén paskolta a vizet. Egyszer Gagyi rá kiáltott: — Ide gyere a középre! A gyermek szabadkozott, hogy nem tud uszni. Gagyi erre utána ment, megfogta és a viz közepére vitte. Ott a 4—5 méter mélységü medencében nevetve eltaszitotta magától s tovább uszott, várva a gyermek küzdését. A kis péktanonc egy darabig küzdött a vizzel, azután elmerült. Gagyi várta egy darabig, hogy majd felbukkan, de midőn öt perc mulva sem jött Weizer a viz szinére, meghökkent. Keresni kezdte a gyermeket, de nem találta. Erre felöltözködött s bement a gyárba s elmondta az esetet. A gyári tüzoltóság azonnal kivonult, de már csak halva huzták ki a kis tanoncot a viz medencéjéből. A kis halottat nagy részvét mellett temették el, a bűnös péksegédet pedig feljelentették a sátoraljaujhelyi ügyészséghez.

— **Szendrey Mihály** a kassai Nemzeti Szinház igazgatója, a szinház összes személyzetével és a cs. és kir. 34-ik gyalogezred zenekarával a helybeli szinházban hat ujdonságot ad elő a következő sorrendben: Jun. 25-én »San-Toy«, 26-án Bibliás asszony, 27-én A bor, 28-án Coralie és társa, 29-én Viczeadmirális, 30-án Cascognei nemes.

— **Betörési kisérlet.** Folyó hó 18-án éjjel a velejtei m. kir. postahivatalnál ismeretlen tettesek betörési szándékkal miután a postaépület ablakait sárral betapasztották, hogy ha bezuzzák: csörrenés hallható ne legyen, a posta helyiségbe akartak lopózni, hogy a kassza tartalmával saját maguk financiális viszonyait rendezhessék sikeresen. Azonban tervüket meggátolta a végzet. Ugyanis a postakiadónő észrevette az okozott zajt s segitségért kiáltott, mire a betörők elmenekültek. A tetteseket a rendőrség nyomozza, kik valószinüleg egy csalódással gazdagabban, de még mindig cselekvésre készen imádkoznak Fortuna isten asszonytól ujabb „manővereik“-hez segélyt . . .

— **Sok lúd disznót győz.** M.-Zomboron a Gr. Andrássy Gyula uradalmában béreskedő Répásy János, Iván János, Murai Ferenc, Szászfai István és Rabati Ferenc cselédlegények az elmult tél egyik unalmas napját, hasznosabb munka hiányában azzal vélték legcélszerűbben eltölthetni, hogy fényes tanuságot tegyenek arról, miként a magyar parasztból az ősi virtus még ki nem halt. Neki estek tehát öten Homa János jámbor zselléreembernek, s ezt, valamint a később segitségére siető fiát is ugy helyben hagyták, hogy a megütlegelt atyafiak 3 hétnél tovább nyomták az ágyat. A vitéz béresekkel junius 17-én számolt le a sátoraljaujhelyi kir. büntető-törvéeyszék, és fejenkint egy havi fogházzal hűtötte le verekedő kedvüket.

— **Iparkiállitás Máramaros-Szigeten.** Már jeleztük, hogy M.-Szigeten a gazdasági egyesület julius és augusztus hó folyamán iparkiállitást rendez. Az előkészületek nagyban folynak s már a helyiséget is épitik. A bányászati és kohászati ág részére külön az erdészettől elkülönitett állandó pavillont emelnek. A bejelentett ipartárgyak száma már ezideig is több ezerre rug. Több illusztris vendéget várnak a kiállitás megnyitására és igen valószinü, hogy József Ágost főherceg is jelen lesz. A megnyitásra Darányi Ignácz megjelenését megigérte. A kiállitással kapcsolatosan gazdag állatdijazás is fog tartatni.

* **Az olasz bor ellen.** Győr város közgyülése felterjesztést intézett a kereskedelmi miniszterhez, melyben arra kéri a kormányt, hogy a mesterséges olasz borok behozatala ellen a hazai bortermelés javára akként foglaljon állást, hogy a behozatali vámtarifát emelje föl. Győr városa az ország valamennyi törvényhatóságát felszólitja körlevélben, hogy csatlakozzanak a felterjesztéshez. Az egész ország megmozdult már, csak a legérdekeltebb Hegyalja hallgat! Bizony szégyen!

— **Cascabel Césár,** a jeles francia regényiró, Werne Gyula egyik legjelesebb munkája, most jelent meg kitünő uj forditásban. A derék komédiás család érdekés kalandjait, viszontagságait bizonyára örömmel olvassa az ifjuság, a mely már megszokta, hogy Werne regényeiben mulatva tanulja meg a földrajzi és egyéb ismereteket. Ez a bátor csepürágó kereken járó komédiás-bódéjában bámulatra méltó uton tér haza a kaliforniai Sacramentóból—Franciaországba; átmegy az Egyesült Államokon, majd Brit-Kolumbián és Aljaszkán, megvárja, mig befagy a Behring-szoros, átkel rajta, keresztben átszeli Szibériát s az Uralon keresztül jut Európába. S ezt az útat csodálatos kalandok, életveszedelmek közt teszi meg. A könyv az Országos Központi Községi Nyomda r. t. kiadásában jelent meg igen diszesen, kepekkel, és Eisler G. főbizományosa utján adta közre a magyar könyvpiacon. A többmint 300 lapos könyv ára füzve 1.60 kor. kötve 2.40 kor.

— **Kis Lap.** Több mint negyed évszázad óta gyönyörködteti a »Kis Lap« cimü képes gyermekujság Magyarország apró olvasó közönségét. Hétről-hétre mint szivesen látott vendég kopogtat be a magyar családok hajlékába a hol vidám gondolatlan gyermekek repeső szivvel várják, ujongva köszöntik és találgatják, vajjon micsoda szépet, kedveset hoz magával a »Kis Lap« legujabb száma A »Kis Lap« gyönyörü tartalmához képest diszes kiállításban jelenik meg, mindazonáltal ára oly csekélyre van szabva, hogy mindenki könnyen megszerezheti gyermekének. A »Kis Lap« az egyetlen magyar gyermekujság.

KÖZGAZDASÁG.

A viharágyuk
okszerü és helyes kezelése.

Közli: **Beeske Ferenc**
a sátoraljaujhelyi ombrometriai állomás vezetője.

III.

Ami pedig a termometernek változásait illeti, itt a következőkhöz tartsuk magunkat. Ha a hőmérő egy félnap alatt, tehát reg. 8 órától esti 8 ó.-ig $^1/_4$—$^1/_2$ Celsius foknyit változik, ez jelentéktelen, alig számba vehető hűlést vagy melegedést mutat, ha ugyanannyi idő alatt $^1/_2$—1 Celsius foknyit száll vagy hág, már számba veendő, főleg nyári szakban. Ha végre 2—3 Celsius foknyi lenne a félnap alatti hőmérséklet változás, azt már nagy hülésnek vagy melegedésnek kell tekintenünk. Nyárban, különösen tartósabb hőség után zivatart hoz rendszerint jéggel, főleg ha igen nagy a hirtelen lehülés. Figyelemre méltó azon viszonyos jelenség is, mely a légnyomás, illetve barometer és termometer állas között jelentkezik. Ugyanis minden 4 millimeter barometer emelkedésre a termometer 1 Celsius foknyit száll vagy emelkedik.

A jövő félnapra, azaz nappalra és éjjelre vonatkozólag regg. 8 ó.-tól este 8 ó.-ig és este 8 ó.-tól a jövő regg. 8 ó.-ig, vagy az egész napra is regg. 8 ó.-tól jövő regg. 8.-ig szállólag igen könnyen jelezheti az időt vidéke számára is. A mi a jelzést, és annak idejét illeti, azt lehet tetszés szerint jobbkor is a regg. órákban, pld. 5, 6, vagy 7 órakor tenni, csak célszerü a nappalra és éjjelre is egy félnapot venni, azaz 12 órát számitani. Ugy, hogy reggel 6 ó.-tól esti 6 óráig, s esti 6 ó.-tól regg. 6 ó.-ig szóljon az időjelzés.

Ez a 12 órára való tekintet azért célszerü, mert aki tartósan figyelemmel akarja az időjárást kisérni, s ennek tényezőit, s figyelemre méltó tapasztalatait, jegyzeteiben fejlegyezni az idővel egyre könnyebbnek és biztosabbnak találandja a prognózis megállapithatását. Biztosabb utba igazitás és a megfigyelés könnyebbitése kedvéért közlöm az időjelző táblákat,*) főleg azért, hogy ennek alapján a zivataros hajlamokat előre tudhassuk.

(Folyt. köv.)

*) Ezen időjelző táblákat és annak használati könyvét lásd: Első Magyar Országos Időjelzés és a Népies Időjelző, irta dr. Weisz József tb. főorvos. Megrendelhető Budapesten, Hunyadi Mátyás nyomdában.

* **A budapesti mezögazdasági kiállitás meghosszabitása.** A földmivelésügyi miniszter tekintettel az oly arányokban nem várt érdeklődésre, ameiyet a párisi kiállitási tárgyakból rendezett mezögazdasági kiállitás iránt a gazdaközönség mutat, elhatározta, hogy a kiállitást az eredeti terv megváltoztatásával julius 1-én rekesztik be.

A KRONDORFI A LEGJOBB NYÁLKAOLDÓ GYÓGYVIZ.

Kiadótulajdonos:
LANDESMANN MIKSA

Egy jó karban levő
czimbalom
eladatik
Havas Bertalannál
S.-A.-Ujhely, Kazinczy-u. 509.

Május hóban

Sorszám	A jelzést megelőző félnap alatti változás a termometer állásában.	A jelzést megelőző félnap alatti változás a barometer állásában.	A Barometer állása jelzéskor m. m.-ekben: Magas 768-on felül	Magas 768—762 között	Közép 762—758 között	Alacsony 758—752 között	Alacsony 752-ön alul
			kilátás a jövőre:				
1	csekély	csekély	az időjelleg tartós	az idő jelleg tartós	az idő jelleg tartós	az idő jelleg tartó	Vált. felh. esővel
2	»	nő	derüs, száraz.	Változó felh. esőre* zivatarra hajl.	V. felh. esőre hajl.	V. esővel.	Borus esővel szeles
3	»	apad	derült	Vált. felh. esőre hajl	csapadékra ziv. hajl.*	Borus esővel ziv. hajl*	Borus, esővel ziv· hajl.*
4	nő	csekély	derüs, száraz.	derüs, száraz.	Vált. felh. csapadékra hajl.*	Borus esővel	Borus esővel
5	»	nő	derült	Vált. felh. ziv. hajl.*	Meleg ziv. hajl.*	„ „	„ „
6	»	»	»	Meleg csapadékra ziv hajl.*	Meleg. ziv. hajl.*	V. felh. esőv. ziv hajl*	Borus esővel, ziv. hajl.
7	apad	csekély	»	Vált. felh. meleg ziv. hajl.*	V. felh. csapadékra ziv. hajl.*	V. felh. esőv. ziv. hajl*	V. felh. esőv. ziv. hajl.*
8	»	nő	»	Meleg ziv hajl.*	V. felh. esőre ziv. hajl.*	Borus esővel	Borus esővel
9	»	apad	v. felh. száraz	V. felh. ziv. hajl.*	V. felh. meleg ziv. hajl.*	Borus csapadékkal ziv. hajl.	Boéus esővel ziv. hajl.*

Junius hóban

1	csekély	csekély	az időjel. tart.	az időjelleg tartós	V felh. mel. ziv. hajl.*	V. felh. eső. ziv. hajl.*	V. felh. eső. ziv. hajl.* szeles.
2	»	nő	derült	derüs ziv. hajlam*	V. felh. eső. ziv. hajl.*	V. felh. esőre hajl.*	Vált. felh. esőre hajlam szeles.
3	»	apad	»	derüs	V. felh. eső. ziv. hajl.*	V. felh. eső. ziv. hajl.*	Borus esővel* zivatarral szeles
4	nő	csekély	»	derüs ziv. hajl.*	meleg ziv. hajl.*	V. felh. ziv. hajl.*	Vált. felh. zivatarral* szeles.
5	»	nő	»	derüs ziv. hajl.*	V. felh. eső. ziv. hajl.*	V. felh. eső. ziv. hajl.*	Vált. felh. zivatarral* szeles.
6	»	apad	»	der. esőre ziv. hajl.*	V. felh. ziv. hajl.*	Borus eső. ziv. hajl.*	Borus esővel zivatarral szeles.*
7	apad	csekély	Vált. felh.	V. felh. ziv. hajl.*	V. felh. eső. ziv. hajl.*	Borus eső. ziv. hajl.*	Borus esővel zivatarral szeles.*
8	»	nő	»	V. felh. esö. ziv. hajl.*	V. felh. eső. ziv. hajl.*	Borus esővel ziv.*	Borus esővel zivatarral szeles.*
9	»	apad	»	V. felh ziv. hajl.*	Meleg eső. ziv. hajl.*	Borus esővel ziv.*	Borus esővel zivatarral szeles.*

Julius hóban

1	csekély	csekély	derült	az időjelleg tartós	V. felh. eső. ziv. hajl.*	V. felh. esől ziv. *	V. felh. esőv. ziv. szel.*
2	»	nő	»	derüs	mintfent*	V. felh. eső. ziv. hajl.*	Borus esőv. szeles*
3	»	apad	»	Vált. felh.	mft zivatarral*	V. felh. ziv. hajl.*	Borus ziv. szeles*
4	nő	csekély	»	derüs	V. felh. eső. ziv. hajl.*	mft*	Borus zivatarral*
5	»	nő	»	Vált felh.	V. felh ziv hajlam*	mft*	Borus ziv. szeles*
6	»	apad	»	V. felh. eső. ziv. hajl.*	V. felh. eső. ziv. hajl.*	mft*	mft*
7	apad	csekély	Vált. felh.	V. felh. esőre hajl.	mft*	Borus eső. ziv. hajl.*	mft*
8	»	nő	»	V. felh. eső. ziv hajl.*	mft*	Bor. esőre ziv. hajl.*	mft*
9	»	apad	»	V. felh. ziv. hajl.*	V. felh. zivatarral	Borus esőv. ziv.	Borus eső. ziv. szel.*

607 1901 végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. év LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a sátoraljaujhelyi kir. járásbiróság 1899. évi V. I. 161—1. számu végzése következtében Sulyovszky István ügyvéd által képviselt Czibur Bertalan nagymihályi lakos javára Gyarmathy Soma bodzás-ujlaki lakos ellen 760 kor. s jár. 1899. évi julius hó 22-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 2084 kor. becsült következő ingóságok, u. m: termények, széna és lovak, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sátoraljaujhelyi kir. járásbiróság 1899. évi V. I. 161/13. számu végzése folytán 488 kor. 41 fil. tőkekövetelés, ennek 1901. évi márc. 5. napjától járó 6 százalék kamatai, egyharmad százalék váltó dij és eddig összesen 5 kor. 45 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig Bodzás-Ujlakon alperes lakásán leendő eszközlésére **1901. evi junius hó** (huszonnegyedik) **24-ik napjának d. e. 10 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108.§-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sátoraljaujhely, 1901. évi junius 2.

Tomasovszky Lajos,
kir. birósági végrehajtó.

Kovács József
dörzsölő (masour) és tyukszemvágó
Kisbarátszer (Alexi házában)

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a »Dianna gőzfürdőből kiléptem és igy egész napom szabad, abban a helyzetben vagyok tehát, hogy bármikor háznál is dörzsölni, fél fürdőket és tyukszemvágást eszközölhetek.

Magamat a n. é. közönség nagybecsü pártfogásába ajániva, maradtam teljes tisztelettel

Kovács József.

Bor eladás.

1889. évi saját termésü valódi hegyaljai
szamorodni és asszú bort
üvegenkint is eladok.
Szamorodni 3 K. 20 fil. Asszú 6 K. Asszú finomabb 10 K. literenkint.
Lővy Adolf,
könyvkereskedő S.-A.-Ujhely.

Nyomatott Landesmann Miksa és Társa könyvnyomdájában Sátoraljaujhely.